

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko **P. D.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej P. D. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 989,40 złotych (dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. zasądza od pozwanej P. D. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 227 złotych (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2015 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej P. D. kwoty 1 252,68 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 13 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 01 czerwca 2015 roku, w związku z zaakceptowaniem wniosku pozwanej o udzielenie pożyczki i jej oświadczeniem woli zawarcia tej umowy, czego wyrazem było przelanie na rachunek bankowy powoda kwoty 0,01 złotych, doszło między stronami do zawarcia umowy pożyczki, zaś powód przekazał kwotę pożyczki w wysokości 1000 zł na rachunek bankowy wskazany przez pozwaną. Jak wyjaśnił nadto powód, stosownie do § 11 ramowej umowy pożyczki, do kwoty netto pożyczki doliczono opłatę administracyjną w wysokości 255,60 złotych, wobec czego całkowita kwota pożyczki do spłaty wynosiła 1 255,60 złotych. Umowa nie zawierała kosztów ubezpieczenia ani oprocentowania pożyczki, przewidywała jednakże ewentualne odsetki za zwłokę i opłaty za działania windykacyjne. Mimo upływu, z dniem 12 sierpnia 2015 roku, terminu spłaty pożyczki, pożyczka

nie została przez pozwaną w całości zwrócona, zaś wpłaty pozwanej w kwocie 300 złotych z dnia 28 października 2015 roku i w kwocie 200 złotych z dnia 01 grudnia 2015 roku zostały przez powoda zaliczone na poczet należności w łącznej kwocie 620 złotych wynikającej z podjętych przez powoda czynności windykacyjnych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 stycznia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt: I 1 Nc 51/16 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego orzeczenia pozwana P. D. wniosła sprzeciw zaskarżając przedmiotowy nakaz zapłaty w części dotyczącej żądania kwoty 300 złotych i wskazując, iż strony istotnie zawarły umowę pożyczki, jednak wobec dokonania przez nią częściowych wpłat na poczet zadłużenia, żądanie od niej zasądzenia kwoty 1 252,68 złotych jest bezzasadne.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10), a zatem jeszcze przed złożeniem przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty, powód cofnął pozew wniesiony w niniejszej sprawie w części dotyczącej żądania kwoty 300 złotych, informując, że pozwana P. D. uregulowała część zadłużenia wpłacając na rachunek bankowy powoda kwotę 200 złotych w dniu 08 stycznia 2016 roku oraz kwotę 100 złotych w dniu 27 stycznia 2016 roku. Powód nadto wskazał, że w związku z powyższym domaga się zasądzenia od pozwanej P. D. kwoty 989,40 złotych tytułem należności głównej wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Zarządzeniem z dnia 12 lutego 2016 roku zobowiązano pozwaną P. D. do oświadczenia, czy wyraża zgodę na powyższe częściowe cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem uznania, że nie wyraża zgody.

Wobec bezskutecznego upływu terminu do wyrażenia zgody na powyższe, zarządzeniem z dnia 17 maja 2016 roku uznano, iż pozwana P. D. nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu dokonane przez powoda pismem z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10), wobec czego uznano wniesiony przez nią sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym za wniesiony w terminie i bez braków formalnych i skierowano sprawę do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 22 czerwca 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-27) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. podtrzymał żądanie wyrażone w piśmie z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10) i oświadczył, że wnosi o zasądzenie od pozwanej P. D. na jego rzecz kwoty 989,40 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2015 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a P. D. została zawarta ramowa umowa pożyczki.

W dniu 30 marca 2015 roku P. D. przekazała na rachunek bankowy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 0,01 złotych akceptując warunki powyżej umowy.

Na jej podstawie, wobec złożonego przez P. D. wniosku o udzielenie pożyczki, w dniu 01 czerwca 2015 roku, strony zawarły umowę pożyczki numer (...), na podstawie której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonał przelewu na rachunek bankowy P. D. kwoty pożyczki w wysokości 1 000 złotych.

Termin spłaty pożyczki został wyznaczony na dzień 12 sierpnia 2015 roku.

Całkowita kwota pożyczki do spłaty wynosiła 1 255,60 złotych. Zgodnie z umową pożyczki całkowity koszt pożyczki obejmował bowiem również opłatę administracyjną w wysokości określonej w tabeli opłat stanowiącą załącznik do przedmiotowej umowy. Opłata administracyjna, zgodnie z umową pożyczki numer (...), wynosiła 255,60 złotych.

Strony nadto ustaliły, iż w przypadku nieuiszczenia w terminie pożyczki lub jej części, pożyczkobiorca zobowiązany będzie do zapłaty odsetek od daty spłaty pożyczki do dnia zaksięgowania kwoty pożyczki na rachunku bankowym pożyczkodawcy w wysokości odsetek maksymalnych określonych w art. 359 § 2¹ k.c., tj. w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 14). Ponadto, w przypadku, gdy pożyczka lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie, pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy opłatę za upomnienia kierowane drogą telefoniczną, elektroniczną, w formie SMS, a także w formie pisemnego monitu w kwocie wynikającej z tabeli opłat stanowiącej załącznik do przedmiotowej umowy.

umowa ramowa pożyczki – k. 12-18 akt, umowa pożyczki numer (...) k. 19-20 akt, potwierdzenie przelewu – k. 26 akt, potwierdzenie przelewu – k. 25 akt, profil klienta – k. 30 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 11 września 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał P. D. do zapłaty zadłużenia w łącznej wysokości 1 682,88 złotych, wskazując jednocześnie, że na powyższą kwotę składały się należności z tytułu: nieuregulowanej w terminie kwoty pożyczki – 1 255,60 złotych, opłaty za wezwania do zapłaty – 420,00 złotych, a także odsetki umowne w kwocie 10,20 złotych.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania pisma – k. 28-29 akt

P. D. tytułem spłaty pożyczki wynikającej z umowy pożyczki numer (...) uiszcza kwotę 300 złotych w dniu 28 października 2015 roku oraz kwotę 200 złotych w dniu 01 grudnia 2015 roku.

(...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zaliczył powyższe wpłaty na poczet należności wynikających z działań windykacyjnych.

P. D. tytułem spłaty pożyczki wynikającej z umowy pożyczki numer (...) uiszcza również kwotę 200 złotych w dniu 08 stycznia 2016 roku oraz kwotę 100 złotych w dniu 27 stycznia 2016 roku, które to wpłaty zaliczone zostały na poczet odsetek za zwłokę, opłaty administracyjnej i w pozostałej części – kapitału pożyczki.

niesporne, a nadto: potwierdzenie przelewu – k. 42, 43 akt

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sąd dokonał na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie, uwzględniając ograniczenie powództwa dokonane pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 22 czerwca 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-27), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej P. D. kwoty 989,40 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z ramowej umowy pożyczki oraz umowy pożyczki numer (...)

łącznie strony oraz faktu, iż udzielona pożyczka nie została przez pozwaną w ustalonym przez strony terminie w całości zwrócona. Podstawę normatywną żądanie powoda znajdowało zatem w treści art. 720 k.c. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zmianami).

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z istoty więc samej umowy pożyczki wynika obowiązek zwrotu pożyczki przez pożyczkobiorcę.

W niniejszej sprawie pozwana P. D. nie kwestionowała zasadności dochodzonego roszczenia, wręcz okoliczność łączącej strony umowy pożyczki i faktu jej niespłacenia w całości przyznała, kwestionując jednakże w sprzecznie od nakazu zapłaty wysokość dochodzonego roszczenia i podnosząc, iż w styczniu 2016 roku dokonała spłaty kwoty 300 złotych.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10), które zostało przez powoda złożone po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, ale jeszcze przed zaskarżeniem tego orzeczenia przez pozwaną, powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. cofnął pozew wniesiony w niniejszej sprawie w części dotyczącej żądania kwoty 300 złotych, informując, że pozwana P. D. uregulowała część zadłużenia wpłacając na rachunek bankowy powoda w dniu 08 stycznia 2016 roku kwotę 200 złotych oraz w dniu 27 stycznia 2016 roku kwotę 100 złotych. Powód nadto wskazał, że w związku z powyższym domaga się od pozwanej kwoty 989,40 złotych tytułem należności głównej wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W związku z treścią art. 332 k.p.c., zarządzeniem z dnia 12 lutego 2016 roku zobowiązano pozwaną P. D. do oświadczenia, czy wyraża zgodę na powyższe częściowe cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem uznania, że nie wyraża zgody.

Wobec bezskutecznego upływu terminu do wyrażenia zgody na powyższe, zarządzeniem z dnia 17 maja 2016 roku uznano, iż pozwana P. D. nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu dokonane przez powoda pismem z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10), wobec czego uznano wniesiony przez nią sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym za wniesiony w terminie i bez braków formalnych i podjęto dalsze czynności w sprawie.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 22 czerwca 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-27) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. podtrzymał żądanie wyrażone w piśmie z datą w nagłówku „dnia 04 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-10) i oświadczył, że wnosi o zasądzenie od pozwanej P. D. na rzecz powoda kwoty 989,40 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Takie ponowne oświadczenie powoda zawierające ograniczenie powództwa dochodzonego w niniejszej sprawie złożone na tym etapie postępowania uznać należało, zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą, za cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia, a z uwagi na to, że nastąpiło to przed rozpoczęciem rozprawy zgoda pozwanej P. D. na dokonanie tej czynności procesowej nie była już wymagana.

Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrywał się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. postanowił jak w punkcie II wyroku umarzając postępowanie w zakresie cofniętego powództwa.

Odnosnie pozostałego żądania powoda co do zasądzenia na jego rzecz od pozwanej P. D. kwoty 989,40 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, Sąd uznał to żądanie za zasadne, mając na uwadze treść art. 451 § 1 zdanie drugie k.c. oraz uprawnienie powoda do zaliczenia wpłaty

pozwanej w łącznej kwocie 300 złotych dokonanej dwukrotnie w miesiącu styczniu 2016 roku w pierwszej kolejności na związane z długiem należności uboczne – jak wynikało bowiem z pisma powoda z datą w nagłówku „dnia 22 czerwca 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-27) wpłaty pozwanej powód zaliczył na poczet odsetek za opóźnienie, opłaty administracyjnej i częściowo należności głównej.

Uznając zatem, iż powództwo jest w powyższym zakresie zasadne w całości – tak co do zasady, jak i wysokości – pozwana P. D. nie podnosiła bowiem żadnych innych zarzutów poza zarzutem spełnienia świadczenia w kwocie 300 złotych, na co odpowiedzią powoda było częściowe ograniczenie powództwa – Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 481 k.c., zasądził od pozwanej P. D. na rzecz powoda kwotę 989,40 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. obciążając nimi pozwaną P. D. jako stronę, którą uznać należy za stronę przegrywającą niniejszą sprawę. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 21 lipca 1951 roku (sygn. akt C 591/51, OSN z 1952 roku, nr 2, poz. 49) oraz w postanowieniu z dnia 12 sierpnia 1965 roku (sygn. akt I CZ 80/65, OSNC z 1966 roku, nr 3, poz. 47) zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego – a zatem uzasadnione staje się zastosowanie w takich okolicznościach reguły odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c. W niniejszej zaś sprawie pozwana P. D. bezsprzecznie zaspokoiła roszczenie powoda poprzez częściową (300 złotych) spłatę dochodzonej należności w styczniu 2016 roku (co wynika z treści potwierdzenia przelewów dołączonych przez nią do sprzeciwu od nakazu zapłaty), a zatem już po wytoczeniu powództwa (pozew w niniejszej sprawie wniesiony został bowiem w dniu 28 grudnia 2015 roku). Na kwotę kosztów postępowania zasądzonych od pozwanej na rzecz powoda składa się: kwota 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanej,
3. postanowienie z dnia 22 lipca 2016 roku w przedmiocie oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (k. 74 akt) – prawomocne z dniem 09 sierpnia 2016 roku- odnotować w rep. C,
4. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 22 sierpnia 2016 roku